

ELS ARCS DE CA MAGRANÉ

Núria Fabra i Abat

A les acaballes de l'any 2000 l'Ajuntament de Valls va decidir, per tal d'eixamplar el carrer de l'Església, enderrocar ca Magrané, un edifici ple d'història i que, en el seu interior, conservava uns imponents arcs gòtics i altres elements arquitectònics de l'època medieval. Com que el valor patrimonial d'aquests elements no estava qüestionat per ningú, després de fer els pertinents estudis arqueològics, es decidí enderrocar l'edifici, salvaguardant i apuntalant els imponents arcs ogivals.

L'enderroc de ca Magrané esdevindria una de les primeres actuacions urbanístiques dintre la vila closa. Llàstima que tot i la importància que l'actuació semblava tenir, l'Ajuntament procedís a l'enderrocament sense tenir clar què en faria, dels malaguanyats arcs i de l'espai lliure que en resultaria un cop l'edifici fos a terra. I per tal que de tot això en quedés constància, l'Alfred Barberà, coneixedor del valor arquitectònic i històric de l'edifici que durant més de vuitanta anys havia aixoplugat el seu preuat taller d'ebenista, va agafar la seva inseparable Yashica i va immortalitzar aquells moments que, de segur, li portaven records de tota mena.

I ara, després de sis anys, els que treballem o vivim al barri antic i cada dia passem per davant dels oblidats arcs, ens avergonyim del seu lamentable estat. Anònims, despallats i orfes de qualsevol protecció resten envoltats només per un munt de residus urbans. Tot plegat, un quadre plàstic deplorable.

Aquest petit gran exemple de desídia urbanística és molt representatiu per entendre el que ha passat al barri antic als últims 25 anys. En el transcurs d'aquest període, la ciutat ha anat creixent cap als afores. La prosperitat econòmica de moltes famílies, el creixement demogràfic i la implantació d'un nou model de vida ens ha fet aspirar a una altra manera de viure i de conviure. En lloc d'adequar el nostre barri antic a les noves necessitats, l'hem anat abandonant. Hem abandonat edificis emblemàtics sencers, carrers, places, botigues... i aquest abandonament tan generalitzat avui es fa molt difícil de gestionar. Tanmateix, últimament hem vist com

les accions de les associacions i de la gent del barri per sensibilitzar els vallencs i el seu Ajuntament que un nou barri antic és possible sembla que comença a donar fruits. De mica en mica, les administracions, esperonades per aquests col·lectius, han començat a moure fitxa. Seria una llàstima que haguéssim de tornar a l'arxiu fotogràfic de l'Alfred per visualitzar la vitalitat i la força que el barri antic no hauria d'haver perdut mai.



L'enderroc de ca Magrané fou una de les primeres actuacions urbanístiques dintre de la vila closa. (Foto: Alfred Barberà, cedida per l'autora)